

Tomášek je na světě

Probouzím se jako ve snách. Hledám Tomáška a nikde není. Manžel mi oznamuje, že náš syn nedýchá a museli ho ihned po porodu odvézt na jipku.

Nevěřila jsem vlastním uším. Stále jsem si myslela, že se jedná o nějakou srandu nebo blbý vtípek manžela. Náš první syn taky nedýchal a musel být převezen na jipku. Tehdy mu stačila pouze podpora v podobě masky. Dnes je to jiné... Manžel si srandu nedělá. Tomášek opravdu nedýchá. A je to mnohem vážnější než u prvního syna. Lékaři nám dali čas, abychom se s informací, jak je na tom náš syn, mohli vypořádat sami. Pan primář mě seznámil se stavem našeho syna až večer, když za mnou dorazil na pokoj.

Nejdříve to vypadalo, že to zvládne jen s maskou. Během pár hodin se však situace začala výrazně zhoršovat a museli ho napojit na umělou plicní ventilaci. Vůbec nedýchal a nikdo nevěděl proč.

Zhroutila jsem se. Úplně. Doslova. Totálně. Jediné, co mě zajímalo, bylo, co Tomáškovi je. To mi ale bohužel nebyl schopen nikdo říct. To ani sami doktoři nevěděli. A tak se čekalo a dny plynuly. Jediné, co mi zbývalo, byla naděje. Mohla jsem za ním chodit na jipku a držet mu stříkačku, ze které mu pomocí sondy zavedené přes nosánek až do žaludku teklo mléko, které jsem poctivě co tři hodiny odstříkávala. Nic víc se s Tomáškem bohužel dělat nesmělo. Nemohla jsem si ho pochovat, nemohla jsem ho vykoupat, byl napojen na řízenou ventilaci, a tak nebyla možnost s ním cokoliv udělat.

Asi po týdnu napadlo jednu paní doktorku, že by to mohlo být velmi vzácné onemocnění, které se v České republice příliš nevyskytuje. Pokud by se obavy paní doktorky naplnily, Tomášek by nikdy nedýchal během spánku sám a vždy by potřeboval ke svému životu ventilátor. Vzhledem k tomu, že už se vyloučila

